

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

7. PROSINCE 2014

Z obsahu:

Církev, všeobecné povolání ke svatosti
Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 19. listopadu 2014
- strana 2 -

Hodina milosti pro svět
- strana 4 -

Neposkvrněná
- strana 4 -

O důvěře v ochranu nejsvětější Panny Marie (2 - dokončení)
Sv. Alfons Maria z Liguori
- strana 6 -

Mnoho zázraků v rekordním čase! (2)
- strana 8 -

„Manželství“, ...
Thomas Niggel, opat
- strana 10 -

Papež k lékařům o obraně lidského života
- strana 10 -

Vzpomínky na papeže Pia X. (8)
- strana 12 -

Vatikán bude flexibilní v rozhovorech s FSSPX
- strana 13 -

Bartolomé Esteban Pérez Murillo (1617-1682): Neposkvrněné Početí, Museo del Prado, Madrid

Církev, všeobecné povolání ke svatosti

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

19. listopadu 2014 na náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Velkým darem Druhého vatikánského koncilu bylo obnovené chápání církve založené na společenství a také nové porozumění principu autority a hierarchie v této perspektivě. Pomohlo nám to porozumět lépe tomu, proč všichni křesťané mají jakožto pokřtění před Pánem tutéž důstojnost a poji je totéž povolání, kterým je svatost (srov. *Lumen gentium*, 39–42). Zeptejme se nyní: V čem spočívá toto všeobecné povolání k tomu, abychom byli svatí? A jak je můžeme uskutečnit?

Předně si musíme dobře uvědomit, že svatost není něco, co si opatříme my sami a čeho dosáhneme svými kvalitami a svými schopnostmi. Svatost je dar, je to dar, kterým nás obdarovává Pán Ježíš, když nás bere k sobě, odívá nás sebou samým a působí, že budeme jako On. V listě Efezanům apoštol Pavel říká, že „Kristus mi-

loval církev a vydal sám sebe za ni,... aby byla svatá“ (Ef 5,25–27). Svatost je opravdu nejkrásnější tvář církve, je shledáním se ve společenství s Bohem v plnosti jeho života a jeho lásky. Stává se tak zjevným, že svatost není výsadou jenom některých. Svatost je dar, který je nabízen všem, aniž by byl někdo vyloučen, je to charakteristický rys každého křesťana.

Z toho všeho chápeme, že k tomu, aby člověk byl svatý, rozhodně není třeba být biskupem, knězem či řeholníkem. Nikoli, všichni jsme povoláni stát se svatými! Častokrát jsme však pokoušeni si myslet, že svatost je rezervována pouze těm, kdo mají možnost odtrhnout se od všedních záležitostí, aby se věnovali výlučně modlitbě. Tak tomu ale není! Někdo si myslí, že svatost znamená zavřít oči a tvářit se jako svatý obrázek. Nikoli. To není svatost! Svatost je něco mnohem více a mnohem hlubšího, co dává Bůh. Právě životem

v lásce a podáváním křesťanského svědectví v každodenních starostech jsme povoláni stát se svatými. A každý za těch okolností a v tom životním stavu, ve kterém se nachází. Jsi řeholník či řeholnice? Buď svatý tím, že radostně žiješ své odevzdání a své ministerium. Jsi ženatý či vdaná? Buď svatý či svatá tím, že budeš milovat svou manželku či manžela a starat se o ni či o něho, jako to činil Kristus se svojí církví. Jsi pokřtěný svobodný? Buď svatý poctivým a kompetentním vykonáváním svojí práce a věnuj svůj čas službě bratřím. Někdo řekne: „Ale otče, já pracuji v podniku, jsem účetní, stále samá čísla, tam nelze být svatým...“ – „Ale ano, lze to. Tam, kde pracuješ, se můžeš stát svatým. Bůh ti dává milost stát se svatým. Bůh se ti dává.“ Vždycky a všude je možné stát se svatým, to znamená otevřít se milosti, která v nás působí a přivádí nás ke svatosti.

Dokončení na str. 11

Před 160 lety, 8. prosince 1854, bylo papežem Piem IX. vyhlášeno dogma o Neposkvrněném početí Panny Marie. Jde o tajemství, které přesahuje naše lidské chápání, a přitom je tak významné pro náš duchovní život. Odhaluje totiž tajemství spásy v celé jeho šíři. Když si přečteme definici tohoto dogmatu (str. 5), najdeme v ní vše podstatné z dějin spásy – první hřích, Spasitele Ježíše Krista, očistění od hříchu, milost Boží, jednoho Boha v nerozdělitelné Trojici, důstojnost člověka... Panna Maria byla milostí Boží uschopněna k přijetí Jeho Syna do svého lůna, které bylo čisté nejen tělesně, ale i duchovně. A proto se také celým svým životem stala vzorem svatosti pro všechny lidi. A Pannu Marii její důstojnost předurčuje také k tomu, že může vyprosit u svého Božského Syna potřebné milosti pro svět, jen musíme s vírou a pokorou prosit. (str. 4, 6 a násl.)

Jestliže máme v tomto týdnu před sebou ten nejčistší obraz lidské svatosti, Pannu Marii, pak se zamysleme také

nad svatostí svého života. Nakonec, doba adventní nás k tomu vybízí také. Svatost je dar, který Bůh nabízí všem, a každý křesťan by měl být rozpoznán právě podle toho, že žije svatě – tak podobně hovoří i papež František ve své kateche-

Editorial

zi. Co to znamená v praxi, „žít svatě“? Žít tak, jak chce Bůh, odevzdat se jeho vůli. On nás nenechá v žádné situaci opuštěné, vždy nám nabízí svou pomocnou ruku, i když se nám někdy na čas zdá, že je neviditelná. Bůh vždy zná cestu ke štěstí, tedy cestu dobrou, cestu svatosti, protože On jediný je Dobro, Svatý – dobrý a svatý ve své podstatě.

Pro nás být svatým není snadné, vždyť ďábel stále obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltit (1 Petr 5,8) – jak upozorňuje svatý Alfons z Liguori (str. 7). Dnes už svatý Jan Pavel II. ve své modlitbě, která se modlí na Radiu Proglas před latinským růžencem, rozpoznal znamení doby: „Ďábel se raduje, že konečně zmát

člověka do té míry, že lidé zničí sami sebe a temné mocnosti budou triumfovat.“ (str. 4) Že se to dnes ve světě na stále více a více místech děje, je nezpochybnitelné. Ať už jde o manželství, rodinu, filosofii genderu, sexuální zvrácenosti, potraty či eutanazii..., důsledkem čehož je pomyslné vítězství zla, které se projevuje např. masovými popravami nejen křesťanů, ale dokonce už i těch, kdo nejsou dostatečně radikální, jak lze vyčíst ze zpráv o Sýrii či Iráku. Ale toto dočasné vítězství nemůže být konečné. Je Bohem dopuštěné, protože mnoho lidí se od Boha odvrátilo. Nakonec však Bůh, až každého člověka protřibí jako zlato v tavicím kelímku, nastolí svou vládu na celé zemi a nechá znovu přijít svého Syna ve slávě, jak rozjímáme v době adventní. Jen On však ví, kdy ten den nastane.

Povzbudme tedy v tento čas zkoušky svou vírou, vycházejíce ze slov svatého Alfonse: „Nebudu zavržen, když všechny svoji naděje vložím v Tebe, Neposkvrněná.“

Daniel Dehner

V této době přípravy na Pánův příchod se musíš nejdříve setkat s tím, kterého posílá před sebou, aby mu uchystal cestu. Jeho předchůdce vystupuje, aby otevřel tvé oči a uši a ukázal ti jasně, co je pro Spasitele na cestě do tvého srdce neschůdné a proč ono je tak špatně přístupné. Useber se před setkáním s ním a pros Ducha Božího, abys jeho slova mohl přijímat s pokornou úctou, jako by to byl sám Pán.

Čekáme novou zemi, kde by měla svůj domov spravedlnost. Naše čekání však nemůže být pouhou pasivitou. Pán není ve svém příchodu *zdlouhavý*, ale otálí spíše *zhovívavostí*. Vyčkává, aby všem dal ještě příležitost činit pokání a vyhnout se zkažení. Jeho příchod můžeme uspišit *svatým a zbožným životem*.

Připoj se proto k těm, kteří opustili své obvyklé pohodlí a vydali se nepohodlnými cestami do samoty, kde Jan hlásá pokání. Tento poslední z proroků je pro tebe také příkladem k následování. Hospodin ho povolal a on bezvýhradně uposlechl a důsledně naplňuje svěřené poslání. Vede strohý a přísný život, jeho kázeň jde za rámeček běžných obyčejů a příkázání. Právě tím však přesvědčuje všechny, že to, co hlásá, především sám důsledně naplňuje. Mírou své sebekázně a stupněm odříkání jako by chtěl navíc nahrazovat to, co schází pohodlným a nerozhodným, kteří se k takové změně váhají odhodlat.

Svým příkladem přitahuje Jan lid zdaleka široka. Ukazuje ti, jak účinně působí důslednost a opravdovost upřímné služby Bohu a bližním. Stal se vyhledávaným nikoliv proto, že by se snažil zalíbit a zalichotit svému okolí. To, co přitahuje a imponuje, je právě jeho nekompromisní odlišnost. Ačkoliv se jinak obléká, jinak stravuje, jinak bydlí a nedává najevo nic, čím by se lidem podbízel, dosahuje toho, že zástupy nejen přicházejí, ale také do důsledků přijímají jeho náročné požadavky: **čítejte pokání a změňte svůj život**. Jan nespolehá na lidskou přízeň, ale opírá se o vnitřní sílu důsledným naplňováním poslání, které mu Bůh svěřil.

Čím výraznější je jednoznačný úspěch Janova působení, tím více se kazatel snaží odvést pozornost od své osoby. Nic nepřičítá sám sobě, ale důsledně odkazuje zástupy na Toho, kterému připravuje cestu: *Za mnou přichází silnější, než jsem já, a já nej-*

Hlas Páně

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Urovnejte Pánu cestu.

sem hoden rozvázat mu řemínek u opánků. Velikost, kterou získává v očích lidí, používá jen k tomu, aby poukázal na mnohem větší velikost Ježíše Krista. To je základní předpoklad skutečně úspěšného působení. Každý apoštol je užitečný potud, pokud si je vědom, že je jen předchůdcem, který má připravit cestu Tomu, *který je silnější*. Apoštol nesmí hledat přízeň pro sebe ani sám sebe prosazovat, nýbrž s vědomím vlastní nehodnosti, nedostatečnosti a nemohoucnosti dělat všemožně místo Ježíši Kristu. To, co svým apoštolátem můžeš způsobit, je jen symbolem toho, co ve skutečnosti působí sám Duch Svatý.

Vlastní účinek Janova působení se však projevuje nikoliv v přílivu zvědavců, ale v tom, že stržení jeho vnitřní opravdovosti a důslednosti ani oni nezůstávají u povrchu a formálnosti, ale *sestupují do řeky ke křtu a vyznávají své hříchy*. Dokud měli ve svých hříších zalíbení a byli s nimi svázáni, nechávali si je pro sebe. Janovy plamenné výzvy a příklad jeho kajícího a bezúhonnosti je přivedl k tomu, že se chtějí se svými hříchy rozejít, a proto je veřejně vyznávají. K něčemu takovému se člověk odhodlá, když poznává, jak zhoubný a zavrženíhodný je hřích. Bez takového přiznání a vyznání se nemůžeš od spáchaných hříchů náležitě distancovat a odloučit. Takové upřímné vyznání potřebuješ tedy především sám pro sebe. Děkuji proto v této chvíli milosrdnému, nejvyšší moudrému Spasiteli, že ti připravil a nabídl místo, kde se můžeš bezpečně a účinně vyznat ze svých vin, a pros zde u Jordánu, aby ses naučil správnému postoji ke svátosti pokání. Zpytuješ své svědomí nikoliv jen proto, abys měl ve zpovědi co říct, nýbrž aby sis jasně ozřejmil a uvědomil, jak ošklivý a Bohu nepřátelský je každičký hřích. Za zpovědníkem tě musí přivádět přesvědčení o závažnosti vin a hluboká a upřímná potřeba zcela se od nich odloučit vyznáním a upřímnou litostí. Jmenovitě přiznání všech vin je návratem k pravdě a branou ke smíření a nápravě.

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 40,1-5.9-11

Těšte, těšte můj národ - praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho robota, odčiněna jeho vina, vzal totiž z Hospodinovy ruky dvojnásob za své hříchy.

Hlas volá: „Na stepi připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezku našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je kopcovité, ať je nížinou, co je hrbo-laté, ať je rovinou! Zjeví se Hospodinova velebnost; každé tělo uzří jeho spásu. Hospodinova ústa to řekla.“

Vystup na vysokou horu, Sióně, který hlásáš radostnou zvěst, mocně pozdvihni svůj hlas, Jeruzaléme, který hlásáš radostnou zvěst!

Neboj se, nahlas řekni judským městům: „Hle, váš Bůh! Hle, Pán, Hospodin, přichází v síle, jeho rámě mu dává vládu. Hle, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Jako pastýř pase své stádo, svým ramenem je shromažďuje, ve svém klínu beránky nese, ovce s mláďaty pomalu vede.“

2. čtení - 2 Petr 3,8-14

Jednu věc, milovaní, nesmíte přehlédnout: že je u Pána jeden den jako tisíc roků a tisíc roků jako jeden den. Ne že by Pán otálel splnit to, co slíbil, jak ho

Dokončení na str. 5

Blahopřej všem, kteří sestupují do očištné řeky, aby odtud odešli s milostí a mírem v srdci, protože poslechli Pánovo volání. Na působení proroka od Jordánu poznáváš, jak velkým darem pro svět jsou osobnosti, které se zcela zasvětily službě Bohu a celým svým životem vyzývají k pokání. Prorok není jen postava z minulosti. Bůh nám je posílá v každé době, *protože je k nám shovívavý a nechce, aby někdo přišel do zkázy*. Opravdovým rozlišovacím znamením opravdového proroka je skutečnost, že jeho výzvy a příklad přivádí mnohé k pokání a obrácení.

Pros vytrvale Pána, aby nám nepřestal posílat své proroky a abychom se naučili naslouchat hlasu těch, které i **nyin** posílá před svou tvář, aby mu připravili cestu. Kéž bychom jim uvěřili, protože **Pán je blízko!**

Bratr Amadeus

HODINA MILOSTI PRO SVĚT

8. prosince 1947 při zjevení v dómě v Montichiari vyslovila Panna Maria toto přání:

„Přeji si, aby se každoročně 8. prosince od 12 do 13 hodin konala hodina modliteb za svět.“

Tato pobožnost zajistí mnoho duchovních i tělesných milostí. Náš Pán, můj Božský Syn, chce lidem darovat přemíru svého slitování, když se dobří budou modlit za své hříšné bratry.

Sdělte Svatému otci, že si přeji, aby tato hodina milosti byla známá celému světu a po celém světě se rozšířila. Ten, kdo nemůže navštívit svůj farní kostel, ať se modlí doma v poledne a také obdrží mnoho milostí.

Brzy poznáte velikost této hodiny milostí. Pro všechny děti, které dopřejí této prosbě sluchu a vezmou si ji k srdci, mám připravenou plnost milostí.

Stále existují tiši a skrytí prosebníci a oběti za hříšné duše, kteří svolávají milosrdenství našeho Pána na tuto zem. Nyní je hodina modliteb, hodina dobrého příkladu, hodina oběti a věrnosti a odvážného přičinění. Modlitba, oběti a pokání tak mnoha duším zabraňují tomu, aby na lidstvo dopadl soud Boží spravedlnosti. Hořím láskou a žádám modlitby za záchranu světa!

Kdybyste věděli, jak mnoho mých dětí jde cestou záhuby! I Církev je ve velkém nebezpečí. Doba je stále více zlověstná. Nesu ve svém srdci utrpení mnoha nemocných a trpících, abych je přivedla k větší svatosti. Jsem Matka plná lásky ke svým dětem!

Bude to 8. prosince, kdy Neposkvrněné Početí rozdrtí Hadovu hlavu.“

-sks- 49/2007

Neposkvrněná

„Tajemství Mariina neposkvrněného početí je pro lidi nepochopitelné, proto jim zůstává skryto.“ *

8. prosince, tři měsíce po svátku Narození Panny Marie, slaví církev slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu.

Maria trůní nad námi jako zářivá hvězda na nebi svatých. Je skutečnou ženou ve své dokonalosti, ve své lásce a ve své moudrosti.

Říká nám to něco? Co je pro nás, děti Evy, poznamenané hříchem, tato dokonalost? Tento stav neposkvrněnosti, který uznáváme u Matky Kristovy?

Maria, neposkvrněná žena; Maria, nová Eva, která Zlému neudělala žádný ústupek; Maria, úplně čistá Panna, jejíž úsměv uvádí do nadšení Srdce Boží?

Bůh říká o Panně Marii:

„Pohled'te, to je dokonalé dílo Stvořitelovo. Pohled'te, co jsem stvořil jako nejopravdovější obraz a podobenství mezi všemi lidskými dětmi. Plod mistrovského díla božského stvoření, zázrak vesmíru, který v jediné bytosti v sobě nese to božské ve svém věčném Duchu.“

A to jako On, stvoření duchovní, inteligentní, svobodné a svaté a současně hmotné, které je mezi všemi bytostmi z masa to nejčistší a nejvíce svaté a před nímž se

musí sklonit všechny ostatní živé bytosti ve třech říších stvoření. To je svědectví mé lásky k lidem, pro které jsem chtěl mít ve své říši dokonalou bytost a blažený osud věčného života.

To je také svědectví mého odpuštění vůči člověku, kterému jsem ze své trojediné vůle umožnil, aby se mohl ospravedlnit a v mých očích obnovit. Je to mystický prubířský kámen. Je to kruh, který spojuje člověka s Bohem. Je to ona – Maria – která přivádí čas k nejprvnějším dnům a která dává mým božským očím radost, abych uviděl Evu, tak jak jsem ji stvořil, a která se stala ještě krásnější a ještě světlejší, protože je Matkou mého Slova a mučednicí největšího odpuštění.

Jejímu Neposkvrněnému Srdci, které nezná žádné poskvrny, otevírá poklady nebe a pro její hlavu, která nikdy nebyla pyšná, učiním z mého lesku čelenku a korunuji ji, aby byla vaší Královnou, protože pro mě je tou nejsvětější ze všech.“

Ptejme se: Co je to dokonalý člověk? Dokonalý svět? Dokonalý den? A co je dokonalý pocit, dokonalé jednání, dokonalé štěstí?

Vedlo by se nám velice uboze a byli bychom zatlačeni do úzkých, kdybychom na to museli odpovědět. Byli bychom si vědomi, že naše definice dokonalosti ihned volá po protikladu! Negativní představa o tom nám naopak nepůsobí žádné obtíže: existuje obrovské množství protikladných příkladů v našem okolí. ▶

Modlitba Jana Pavla II.

Matko naše a Těšitelko, potěš nás všechny a dej všem pochopit, že tajemství štěstí je v tom, že budeme opravdu dobrými lidmi, když budeme přemáhat zlo dobrem, věrní vždy tvému Synu Ježíši Kristu.

Matko pravdy, Panno oděná sluncem pravdy, ještě nikdy nebyly masy lidí tak soustavně obelhávány falešnými ideologiemi, tak neprodyšně izolovány od pravdy křesťanské víry, od modlitby, od svátostí Kristovy církve, od výchovy ke křesťanské mravnosti. Ještě nikdy nebylo tolik lidí tak promyšleně zmateno a vnitřně zotročováno. Ďábel se raduje, že konečně zmátl člověka do té míry, že lidé zničí sami sebe a temné mocnosti budou triumfovat. Maria, dějinná hodina tvé pomoci křesťanům i celému světu, pro kterou tě Bůh připravil od věčnosti, je zde. Znič svou panenskou pokorou pýchu a zdánlivou moc otce lži. Vrať nám svého Syna, který se z tebe narodil, aby vydal svědectví pravdě. Mně pak dej odvahu, abych za žádnou cenu nikdy nelhal, ani ústy, ani jiným způsobem jednání. Amen.

Zdroj: www.jahni.cz

► Peklo na zemi je nám už důvěrně známé. Denní pohled bezútěšnosti vede nakonec k tomu, že se stáváme necitlivými...

Peklo, jistě, ale ráj? Budme si vědomi, že naše nejmělejší představy z toho dělají místo nebo stav, které jsou ohraničeny omezenými možnostmi naší představitivosti. Pokoj a radost – to jsou koncepty, na kterých ztroskotáváme. Pokud se pokusíme je objektivizovat, ztratíme se buďto v neurčitosti a nepřesnosti, nebo jim odejmeme jejich velikost. My zaměňujeme pokoj s pohodou a pohodlím a radost se zábavou. Kdyby ráj nemohl nabídnout žádné větší překvapení, než takové, jaké jsme si vysnili, byla by věčnost stejným zklamáním jako pozemský život!

Co se tedy dá dělat? Nepožadoval od nás Kristus tuto dokonalost? Nevyžadoval ji dokonce? Není podmínkou pro náš vstup do nebeské blaženosti?

„Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonale váš nebeský Otec.“ (Mt 5,48)

„Když to učedníci uslyšeli, byli celí zaraženi: »Kdo tedy může být spasen?« Ježíš na ně upřel oči a řekl jim: »Pro lidi je to nemožné, ale pro Boha je možné vše.«“ (Mt 19,25–26)

Pro Boha je ale všechno možné... A na tomto místě vyvstává Maria, Neposkvrněná, nejčistší Panna, ikona dokonalosti!

Ve svém těle vedla život člověka, v největší jednoduchosti a prostotě, skrytá před světem, diskrétně a tiše, bez pozornosti, která se věnuje hrdinům a idolům.

V protikladu k normálnímu očekávání člověka, který touží po senzaci, je zaměřena její dokonalost na sebezapření dívky Páně. Maria nechce nic sama pro sebe, neponechává si nic pro sebe, především ne svoji vlastní osobu, kterou obětovala bezpodmínečně Bohu. Maria je zosobněný dar!

...A protože je oprostěna sama od sebe, má Bůh všechnu prostoru a veškerou svobodu, aby ji naplnil svojí přítomností, takže nežije už ona, ale On v ní: „...nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20)

To je tak velká pravda, že Ježíš přijímá život v ní – zcela reálně!

...A protože je Maria zosobněným darem, skrze svého Syna, kterého přijala ve svém neposkvrněném klíně, dává světu Boha. Ta Neposkvrněná! Její čistota ji učinila hodnou, aby nosila Boha!

*Z Maria heute 12/2013
přeložil -mp-*

* *Anna Kateřina Emmerichová: Mystéria Starého zákona, kapitola 17: Schránka úmluvy.*

Svatá Matka Boží, pravzor stvoření, byla počata bez dědičného hříchu

*Před 160 lety
vyhlásil Pius IX. dogma
o Neposkvrněném početí
Panny Marie*

Učení víry o tom, že Panna Maria byla od prvního okamžiku svého života prosta dědičného hříchu, se postupně vyjasňovalo teprve v průběhu staletí. V Písmu svatém toto učení nebylo výslovně vyjádřeno, ale některé výpovědi Písma byly chápány již dříve v tom smyslu, že P. Maria je nejčistší, nebo chceme-li, „nejpovedenější“ stvoření Boží. Nová Eva, která zůstala bez hříchu, a tak se mohla stát „matkou všech živých“. Přitom musí zůstat jasné, že Maria se narodila jako dítě přirozenou cestou svým rodičům a že všechny milosti přijala skrze Ježíše Krista, skrze jeho smrt na kříži. Liturgická slavnost Početí Panny Marie přišla v 9. století z Konstantinopole do jižní Itálie a na Sicílii. Ale svátek se prosadil z Anglie, kde jej zavedl do své diecéze sv. Anselm z Canterbury.

V roce 1476 jej převzal do římské církve františkánský papež Sixtus IV. Dne 8. prosince 1854 definoval učení o Neposkvrněném početí Panny Marie Pius IX. a prohlásil je za závazné a jako článek víry.

Definice dogmatu zní: „Kvůli cti svaté a nerozdělitelné Trojice, kvůli důstojnosti a výsadě Panny a Matky Boží, kvůli zvelebení katolické víry, kvůli vzrůstu křesťanského náboženství, s autoritou našeho Pána Ježíše Krista, blažených apoštolů Petra a Pavla, i naší autoritou vyhlášíme, prohlašujeme a definujeme: Nauka, podle níž blažená Panna Maria v prvním okamžiku svého početí, díky zvláštní milosti a výsadě ze strany všemohoucího Boha, s ohledem na zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského rodu, byla uchráněna od jakékoli poskvrny dědičné viny, je zjevena Bohem, a proto ji musí všichni věřící pevně a trvale věřit.“ (Pius IX., Apoštolský list *Ineffabilis Deus*, 8. prosince 1854)

Připravil -mp-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

někteří lidé obviňují z otálení, ale je k vám shovívavý, protože nechce, aby někdo zahynul, naopak chce, aby se všichni dali na pokání.

Ten den Páně však přijde jako zloděj a tehdy nebesa náhle s rachotem pomínou, živly se stráví žářem a země i všecko na ní bude souzeno. A tak všechno vezme za své. Jak vám proto musí ležet na srdci, abyste žili svatě a zbožně, a tak očekávali a urychlovali příchod tohoto Božího dne, kdy se nebesa stráví v ohni a živly rozplynou v žáru.

Ale my čekáme – jak on to slíbil – nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost. Když tedy na to musíte čekat, milování, horlivě se snažte, abyste byli před ním bez poskvrny a bez úhony v pokoji.

Evangelium – Mk 1,1–8

Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím: Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Když Jan Křtitel vystoupil na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Jan nosil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobyilkami a medem divokých včel. (Jan) kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.“

O důvěře v ochranu nejsvětější Panny Marie (2 - dokončení)

„Kdo mě nachází, nachází život, dosáhne Hospodinovy přízně.“ (Př 8,35)

II.

Za druhé uvažujme o Marii jako o Přímlyvkyni, která je současně právě tak milosrdná, jak je mocná. A proto její ochranu nemůže ztratit nikdo, kdo ji snažně prosí. „Oči Páně jsou zaměřeny na spravedlivé,“ říká David. Také tato Matka milosrdenství zaměřuje své oči na spravedlivé, ale současně i na hříšníky, aby neupadli, a když upadnou, aby na její přímlyvu zase z pádu povstali, jak ujišťuje Richard od svatého Vavřince. „Oči Paní hledí jak na spravedlivé, tak také na hříšníky, stejně jako jsou upjaty oči matky na své dítě, aby neupadlo, anebo když už upadne, aby je zvedla.“ Svatý Bonaventura řekl, že při pohledu Marie si myslil, že na něho jakoby pohlédlo samo milosrdenství: „Zajisté, ó Paní, když se na Tebe podívám, nevidím nic než milosrdenství.“

Proto nás svatý Bernard vyzývá, abychom se ve všech svých záležitostech odporoučeli s velkou důvěrou této mocné Přímlyvkyni, protože je velmi laskavá a milostivá vůči každému, kdo se jí svěří: „Proč by se měla lidská křehkost bát předstoupit před Marií? Na ní není nic přísného, nic odstrašujícího, je celá plná mírnosti.“ A proto bývá Maria nazývána olivovým stromem. „Jako překrásný olivovník na planině.“ (Sir 24,14) Tak jako z olivy vytéká jen olivový olej, který je symbolem milosrdenství, tak z rukou Mariiných neprýští nic než milost a slitování, které rozdává všem těm, kdo se utíkají pod její ochranu. Proto ji nazývá Dionýsius Kartáginec Přímlyvkyni všech hříšníků, kteří se k ní utíkají: „Ty Přímlyvkyně všech nespravedlivých, kteří u Tebe hledají pomoc.“ Ó Bože! Jakou bolest pocítí některá duše v okamžiku zavržení, když si pomyslí, jak snadné bylo utéci se k této Matce milosrdenství! Ona to ale lehkomyšlně zanedbala, a teď nemá už čas, aby věci napravila!

Nejblahoslavenější Panna řekla jednou svatě Brigitě: Nazývají mě Matkou milosrdenství, a tou také jsem, vždyť Boží milosrdenství mě k tomu vyvolilo: „Budu všemi nazývána Matkou milosrdenství, a skutečně na mě jeho milosrdenství milosrdnou učinilo.“ (Revel. lib. I, cap. 6) A opravdu, kdo jiný by nám dal k obraně tuto Přímlyvkyni, než milosrdenství Boží, protože chce, abychom se stali blaženými? „Ubohý bude ten,“ dodává Maria, „kdo by se nevydal k Milosrdné, i když mohl.“ Nešťastný bude na věčnosti ten – řekla – kdo přestože mi v tomto životě byl doporučen, ke kterému jsem přesto byla dobrotivá a soucitná, ve svém neštěstí nehledal pomoc, ten bude zavržen.

Nebo se snad bojíme, ptá se svatý Bonaventura, že když u Marie hledáme pomoc, že by nás mohla odmítnout? „Ne,“ říká světec, „ona nemůže být bez soucitu a nikdy by nemohla ubohé propustit bez uspokojení.“ Ne, nikdy by Maria nemohla odřici pomoc nějakému ubožákovvi, který se k ní utíkal. To by nesnesla ve své mírnosti a je úplně neschopna udělat něco takového. Vždyť nám byla Bohem

Sv. Alfons Maria z Liguori

ustanovena za Královnu a Matku milosrdenství. Jako Královna a Matka milosrdenství je povinována starat se o ubožáky. Svatý Bernard říká: „Ty jsi Královna milosrdenství, a kdo jsou ti příjemci milosrdenství, než právě všichni ubožáci?“ Proto k ní potom světec říkal ještě pokorně: „Protože jsi, Rodičko Boží, Královnou milosrdenství, proto musíš mít o mne největší starost, protože jsem mezi všemi ten nejubožejší hříšník. Ty jsi Královna milosrdenství, a já jsem ten nejubožejší hříšník, poslední z Tvých poddaných, veď nás tedy, ó Královno milosrdenství!“ Jako Královna milosrdenství se dále musí starat, svoje nemocné zachraňovat od smrti, ty, jimž je skrze své milosrdenství Matkou.

Proto ji nazývá svatý Basil všeobecnou nemocnicí, „veřejným špitálem“. Veřejné nemocnice jsou zřizovány jenom pro chudé nemocné, a čím je kdo chudší, o to více má nárok být tam přijat. Proto musí Maria, podle výroku svatého Basila, přijmout ty velké hříšníky, kteří se k ní utíkají, s největší pozorností a slitováním.

Nemějte nejmenší pochybnosti o smilování Mariinu. Jednou slyšela svatá Brigita Spasitele mluvit k Marii: „Ty bys prokázala milosrdenství dokonce ďáblu, kdyby tě o to pokorně poprosil.“ Samozřejmě by se pyšný Lucifer nikdy nesnížil k tomu, aby to udělal. Kdyby se ale ubožák před touto božskou Matkou pokořil a poprosil o pomoc, pak by ho Maria svojí přímlyvou vysvobodila snad i z pekla. Ježíš Kristus nám tím chtěl dát na vědomí, co Maria sama pak řekla světci: Kdyby také ještě tak velký hříšník ji prosil, pak by nehleděla na hříchy, jimiž je obtížen, ale na vůli, se kterou přišel. Kdyby přišel s dobrou vůlí se polepšit, pak ho ráda pozvedne a uzdraví všechny jeho rány: „Kdyby nějaký člověk měl na sobě ještě tak mnoho hříchů a obrátil se ke mně s opravdovým přáním polepšit se, jsem na místě připravena navrátitce přijmout a nebudu hledět na to, kolik a jak velké jsou jeho hříchy, nýbrž s jakou vůlí přichází. Nebudu se štítit jeho rány pomazat a uzdravit, protože se nazývám a skutečně jsem Matkou milosrdenství.“

A proto dodává svatý Bonaventura hříšníkům odvahy: „Vzdychejte k ní, vy ztracení hříšníci, a Ona vás uvede do přístavu.“ Ubozí hříšníci, nebuďte malomyšlní, pozvedněte oči k Marii a zavzlykej-

te v důvěře v milosrdenství této dobré Matky. Chceme tedy, napomináni svatým Bernardem, hledat ztracenou milost, a to prostřednictvím Marie: „Hledejme teď milost, a hledejme ji skrze Marii.“ (*Serm. de aquaeduct.*) Tuto ztracenou milost, říká Richard od svatého Vavřince, ona znovu nalezla, proto se musíme odebrat k ní, abychom ji znovu obdrželi. „Zanicení přáním najít milost, chceme vyhledat světlo milosti.“ (*De laud. Virg. lib. 2*) Když archanděl Gabriel přinesl nejbлаhoslavenější Panně poselství o jejím božském mateřství, řekl jí kromě jiného: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha.“ (Lk 1,30) Od té doby ale nebyla nikdy milosti zbavena, byla stále více naplněna milostí: Jak by jí mohl archanděl říci, že našla sama sebe? Na to odpovídá kardinál Hugo: Maria milost nenašla pro sebe, vždyť ona ji měla vždycky, ale pro nás, kteří jsme ji ztratili. Proto kardinál Hugo vyzývá, abychom šli k ní a řekli: „Paní, kdo něco najde, musí to vrátit tomu, kdo to ztratil. Tato Tebou nalezená milost není Tvoje, protože Ty jsi milost nikdy neztratila. Patří nám, my jsme ji vlastní vinou ztratili, tedy ji musíš vrátit nám.“ Hříšníci mají tedy běžet k Panně. Ano, k ní mají běžet ti, kteří hřešením ztratili milost, a s důvěrou mají říci: Dej nám to naše zpátky, protože jsi to znovu nalezla.

CHVÁLY A PROSBY

Pohled, ó vznešená Matko Boží, na ubohého hříšníka u Tvých nohou, který ztratil ne jednou, ale mnohokrát Boží milost, kterou vykoupil Tvůj Syn svou krví. Ó Matko milosrdenství, přicházím k Tobě s duší plnou ran a vředů. Neodvrhuj mě, ale o to více se pohni k soucitu a pomoz mi. Pohled' na důvěru, kterou mám k Tobě, a neopouštěj mě. Neprosím Tě o pozemská dobra, ne, prosím Tě snažně o Boží milost a o lásku ke Tvému Synu. Moje Matko, pros za mě a neustávej za mě prosit. Zásluhy Ježíše Krista a Tvoje přímlyvy mě musí zachránit. „Je Tvojí záležitostí, aby ses přimlouvala za hříšníky, splň to, prosím, Ty naše přímlyvkyně!“ Se svatým Tomášem z Villanova Ti chci říci: „Splň svoji povinnost; spravuj svůj úřad jako správkyně, doporuč mě Bohu a braň mě.“

Není žádného soudního sporu, který by byl prohraný, i kdyby byl zoufalý, jestliže Ty převezmeš obhajobu. Ty jsi naděje hříšní-

ků, Ty jsi moje naděje, Maria! Nepřestanu Ti sloužit, Tebe milovat a vždycky se k Tobě utíkat. Ale prosím, nepřestávej ani Ty mi pomáhat, zvláště když mě uvidíš v nebezpečí, že bych znovu ztratil milost Boží. Ó Maria, vznešená Matko Boží, smiluj se nade mnou! Amen.

III.

Za třetí uvažujme o Marii jako o milosrdné Přímlyvkyni, že nejenom pomáhá těm, kdo ji prosí, ale dokonce vyhledává ubohé, aby je chránila a zachraňovala. Vizte, jak nás všechny volá a dodává odvahy, abychom věřili ve všechno dobré, když se na ni obracíme: „U mne je všechna naděje života a síly. Pojd'te ke mně, vy, kdo po mně toužíte.“ (Sir 24,18-19) K tomuto místu říká zbožný Pelbart: Všechny volá k sobě, spravedlivé a hříšníky. Dábel obchází stále a hledá, koho by pohltil, varuje svatý Petr: „Obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil.“ (1 Petr 5,8)

Tato božská Matka ale hledá, koho by mohla učinit blaženým, říká Bernard z Bustis: „Stále obchází kolem a hledá, koho by učinila blaženým.“ (*Marial. pat. 3. serm. 3*) Maria je Matka milosrdenství. A účast, kterou má s námi, působí, že s námi má soucit a stále se stará o naši spásu, stejně jako matka, která nemůže přenést přes srdce, když vidí své děti v nebezpečí záhuby a nenechá je bez pomoci. Sva-

Ó Bože! Jakou bolest pocítí některá duše v okamžiku zavržení, když si pomyslí, jak snadné bylo utéci se k této Matce milosrdenství. Ona to ale lehkomyšlně zanedbala, a teď nemá už čas, aby věci napravila!

tý German říká: „A kdo kdy měl po Ježíši Kristu více starostí o naši spásu, než Ty, Maria, Matko milosrdenství? Kdo se po Tvém Synu tolik staral o lidské pokolení jako Ty?“ (*Serm. de zona Virg.*) Svatý Bonaventura říká, že Maria je v péči o ubohé tak horlivá, že se zdá, že nemá větší přání, než je toto. „Tak se staráš o ubohé, zdá se, že Tvým přáním jsou jenom díla milosrdenství.“ (*Super Salve Reg.*)

Zcela jistě nám pomůže, když se na ni obrátíme, nikdy nebyl od ní nikdo zapuzen. „Tak velká je její dobrota,“ říká Idiota, „že nikdo od ní není odmítnut.“ (*Praefat in Cantic.*) Ale tímto se ještě nespokojí soucitné srdce Mariino, dodává Richard od svatého Vavřince. Ona vychází dokonce vstříc našim prosbám a pouští se do pomoci dříve, než ji poprosíme: „S větším spěchem přichází na pomoc její soucit, než ji člověk zavolá, a vychází vstříc žádostem ubohých.“ (In *Cant. cap. 23*) Dále říká stejný spisovatel: „Maria je plná milosrdenství, a to tak, že při pohledu na naši bídu ihned přijde na pomoc a nemůže se dívat na nouzi některého člověka, aniž by nepomohla: Proto jsi plná milosrdenství, že zasažena zprávou o bídě nějakého člověka vyliješ mléko milosrdenství, a proto, že nemůžeš vědět o žádné bídě, aniž bys tomu člověku nepřispěla.“

Tak to dělala, dokud žila na tomto světě, jak se dovidáme ze zprávy o svatbě v Káně Galilejské, kdy nečekala, až se projeví nedostatek vína, až bude vyzvána, ale ze soucitu se zármutkem a zahanbením těch snoubenců prosila svého Syna, aby je potěšil, a proto řekla: „Už nemá žádného víno!“ A žádala, aby její Syn zázkem proměnil vodu ve víno. Svatý Bonaventura říká: „Velké bylo milosrdenství Mariino vůči ubohým, dokud ještě žila na zemi, tak je její soucit jistě ještě mnohem větší, když pomáhá teď, kdy je v nebi, odkud může naši bídu lépe poznávat a nás více litovat: Velké bylo milosrdenství Mariino vůči ubohým, když ještě žila na zemi, daleko větší je ale to, když vládne na nebi.“ (In *spect. B.A. cap. 8*)

A Novarinus dodává: „Když nepožádána přispěchá se svou pomocí, jakou pomoc teprve projeví, když bude požádána?“

Ať nikdy nezapomeneme ve svých neznácních prosit naši božskou Matku, která je vždy připravena pomoci tomu, kdo ji prosí: „Vždyť vždycky ji nacházím připravenou ku pomoci,“ říká Richard. A Bernardin z Bustis zjišťuje, že si přeje toužebněji prokazovat nám milostí více, než si od ní žádáme: „Ona má větší touhu konat ti dobro a poskytovat milost, než si sám přeješ dostat.“ (*Marial. 1. Ser. 5 de Nom. Mariae*) Proto říká: „Když se k ní utíkáme, dostaneme vždy plnou náruč milostí a slitování. Tak silné je přání, které má Maria, aby nám činila dobro a viděla

► nás blažené, že se cítí být uražena nejenom tím člověkem, který jí úmyslně působí nepříjemnosti, ale i těmi, kteří jí neprosí o milosti.“ Sv. Bonaventura píše: „Proti Tobě, Paní, hřeší nejenom ti, kdo Ti působí nepříjemnosti, nýbrž také ti, kteří Tě o nic neprosí.“ (S Bon. in spect. Virg.) Naproti tomu ale světec tvrdí, že ten, kdo ji volá, (rozumí se vždy s úmyslem se polepsit), už je blažený, proto volá: „Ó Ty spáso všech volajících Tebe, spáso těch, kdo Tě volají!“ – Obracíme se tedy k této božské Matce, a říkejme jí vždycky to, co k ní mluvil tento světec: „V Tebe, Paní, jsem doufal, že nebudu zahanben navěky.“ Ó Paní, ó Matko Boží Maria! Nebudu zavržen, když všechnu svoji naději vložím v Tebe.

CHVÁLY A PROSBY

Ó Maria, pohleď na ubožáka, bídného zajatce pekla, který Tě u Tvých nohou prosí o milosrdenství. Je pravda, že si nezasloužím nic dobrého. Ale Ty jsi Matka milosrdenství a máš soucit také s těmi, kteří si to nezaslouží. Celý svět Tě nazývá útočištěm a nadějí hříšníků. Buď proto také mým útočištěm a mojí nadějí. Já jsem ztracená ovečka. Věčné Slovo ale přišlo z nebe na zem a stalo se Tvým Synem, aby ztracené ovečky zachraňoval, a On chce, abych se k Tobě obracel, že mi pomůžeš svojí přímluvou. Svatá Maria, Matko Boží! Pros za nás, ubohé hříšníky. Vznešená Matko Boží! Ty prosíš za všechny, proto popros také za mne u svého Syna. Řekni Mu, že jsem Tvůj ctitel a Ty jsi moje Ochráňkyně. Řekni Mu jen, že jsem všechnu svoji naději vložil v Tebe. Řekni Mu, aby mi odpustil, je mi líto všech urážek, které jsem Mu způsobil. Řekni Mu, aby mi pro svoje milosrdenství propůjčil svatou vytrvalost. Promluv s Ním, aby mi dal milost, abych Ho z celého svého srdce miloval. Řekni Mu jedním slovem, že mě chceš učinit blaženým. On udělá to, co od Něho požaduješ. Ó Maria, moje naděje, na Tebe spoléhám, měj se mnou soucit. Amen.

Z knihy Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben vom heiligen Alphons Maria von Liguori přeložil -mp-

Mnoho zázraků v rekordním čase! (2)

Svatý Šarbel Machlúf

Pokračování rozhovoru s P. Luisem Matarem, který se po třicet let stará o archivy, v nichž jsou uloženy zápisy o zázracích, které působí svatý Šarbel Machlúf na celém světě.

P. Luis Matar: „Případ toho Libanonce, který emigroval do Beninu, je příznačný. Je to architekt a navrhl po výběrovém řízení gigantický projekt budov, ve kterých má být umístěna OSN v této části Afriky, totiž v Brazzaville. Tři dny po podepsání smlouvy na projekt byl zodpovědný úředník OSN nahrazen jednou ženou. Uviděla, že architekt je libanonského původu, a ihned mu zavolala. Ptala se ho bez okolků, jestli je muslim nebo křesťan! Architekt, který se na okamžik polekal, že smlouva by měla být zpochybněna, se uklidnil, ale byl užaslý nad touto otázkou. Je křesťan a maronita – proč by to měla vědět? Ředitelka se mu svěřila, že by od něho chtěla jenom relikvii svatého Šarbela, od toho svatého Libanonce, kterého nezná. Pak mu vyprávěla zvláštní příběh.

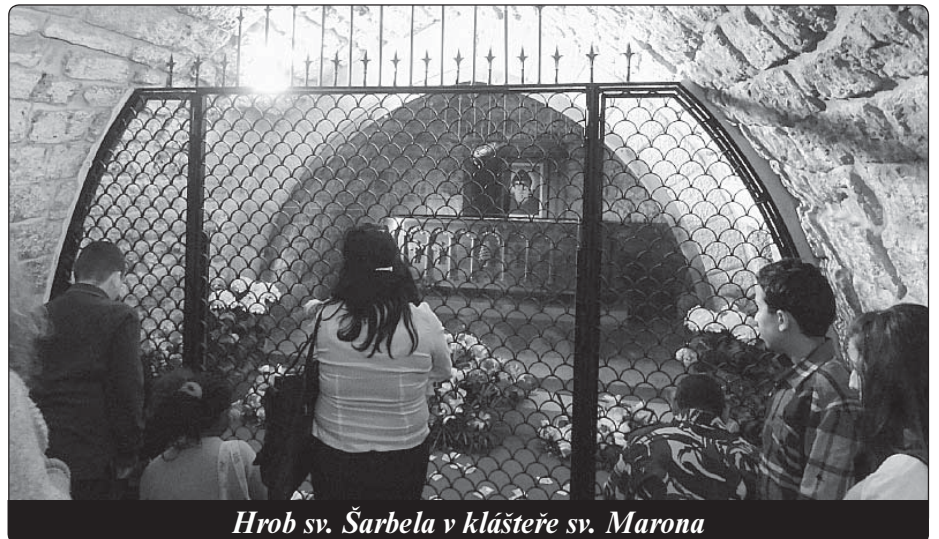
Když její syn, který trpěl rakovinou, ležel po tři měsíce ve Francii na onkologickém oddělení jedné nemocnice, byla k němu naléhavě zavolána, protože se jeho stav náhle zhoršil. Vedoucí oddělení, který ji přijal, jí poradil, aby svého syna co nejdříve vzala s sebou do Brazzaville, protože jeho hodiny jsou sečteny. Opustila nemocnici, aby zorganizovala jeho dopravu, a ve svém zoufalství se skoro nechala přejet autem. Byla zachráněna

jedním neznámým mužem, kterého popsala jako vousatého mnicha, který měl na hlavě malou kapuci. Ten ji v posledním okamžiku chytil za rameno a uklidnil ji slovy, že je svatý Šarbel a že bude jejího syna léčit. Navrhl jí, aby šli do nejbližšího kostela a tam se spolu pomodlili a poděkovali. Sotva vkleče dokončila svoji děkovnou modlitbu, mnich už zmizel.

Šla zpátky do nemocnice, kde před pokojem svého syna, kterého opustila v umírání, pocítila velké nutkání. Mladý muž se probudil z komatu a teď se všichni zabývali tím, jak provést kontrolní vyšetření. Po jeho úplném vyléčení se vrátili oba zpátky do Beninu a tam začalo hledání, aby identifikovali toho, skrze něhož se zázrak stal.

Proto se chopila příležitosti uvědomit libanonského architekta o své vděčnosti k tomu mnichovi, jemuž vděčila za uzdravení svého dítěte, aniž by o ně prosila.“

Příchod jednoho novináře z *Télé-Lumi re* přerušil náš rozhovor. Jako my připravoval s P. Luisem pořad o dívech svatého Šarbela ve světě, který v červenci, v měsíci věnovaném vzpomínkám na uctívaného světce, byl každý večer hodinu vysílán. Zajímal se o nás a také o časopisy *Maria heute* a *Le Silence de Dieu!*

Hrob sv. Šarbela v klášteře sv. Marona

Zdá se, že bychom mohli při příštím pobytu uspořádat společné vysílání. Potom, co zase odjel, vzal P. Luis znovu do rukou své dokumenty a zdůraznil přitom velmi různorodý výběr těch, jimiž jsme se zabývali.

P. Luis Matar: „Vidíte, v posledních dvou měsících se to týká dvou Židů, dvou sunitů, dvou drúzů a tří šiitů. Jednou z šiitů je paní Gihanne Aoudé Zeitounová, která bydlí v Zahlé. Trpěla rozsáhlým onemocněním kůže, jehož příčinou byla chronická nedostatečná funkce jater a projevovalo se výskytem vředů, které najednou praskají. Potom zčernají a bolí. Ošetření nevedla ke zlepšení. Jednoho večera viděla ve snu svatého Šarbela, který jí řekl: »Neměj strach, moje dcero, jsem svatý Šarbel... Ana mete! Al Khéder!«“

Jean Claude: „Co to znamená?“ ptal jsem se překvapeně, protože rozumím arabsky velmi dobře.

P. Luis se usmívá a vysvětluje mi trpělivě: „U muslimů je tato věta velmi důležitá. Al Khéder symbolizuje svatého Jiřího, křesťana, kterého velmi uctívají, a protože to svatý Šarbel velmi dobře ví, uklidňuje tuto paní tím, že jí říká, že on je jako svatý Jiří. Potom ji podal lahvičku s olivovým olejem, aby si ho vtírala do kůže a pokládal jí ruce na celé tělo. Pak zmizel. Příští ráno se jí rány uzavřely, vředy zmizely a ona mohla jít do kláštera, aby vydala svědectví.

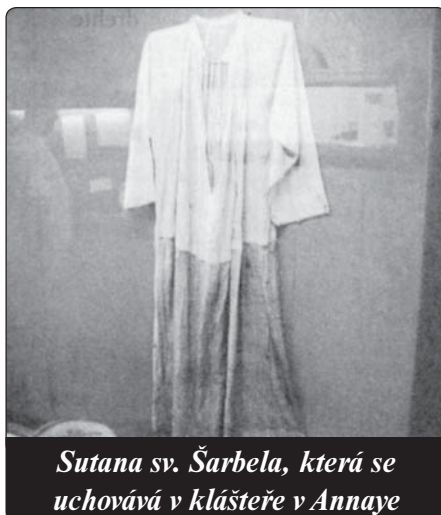
Budu vám teď vyprávět o těch sedmi divcích, které se staly v tomto roce u nohou sochy svatého Šarbela, kterou vidíte, když přijдете do klášterního dvora.

Byli tu nejprve iráčtí manželé, kteří přišli z Irbilu (Wassim Hanna Khomo a Mouna Johanna Chamounová). Přijeli zvláštním autem, protože měli být dopraveni do americké nemocnice v Bejrútu. On měl kýlové onemocnění, které se muselo opeřovat, a ona měla v obou prsou rakovinu. Cesta byla velmi namáhavá, ale potom co překročili hranice, navrhl muž svoji ženě udělat zajižďku do Annaye, aby se po dobu jejich pobytu v nemocnici a jejich ošetření svěřili pod světcovu ochranu. Toto požehnání považovali za důležité, o co více si nebyli jisti, že se po ošetření budou moci zase vrátit domů. Modlili se několik minut vroucně před sochou svatého Šarbela a jeli potom k americké univerzitě, kde je uznávaná nemocnice a kde měly být jejich nemoci léčeny.

V průběhu pozorovací fáze po prvních vyšetřeních, která předcházejí chirurgickým zákrokům nebo chemoterapiím, zjistili lékaři, že muž ani žena nemají ty příznaky, kvůli kterým přišli. Tak se tedy vrátili do Annaye zpátky. O něco později přišli podruhé v doprovodu svých tří dětí a přinesli lékařské zprávy, o které jsem prosil.

Totéž se stalo u Georgetty Elias Wakiomové z oblasti Maten. Narodila se v roce 1942 a trpěla velmi bolestivým zvrápením ramen, které bylo ještě nedopatřením zhoršeno infiltracemi, které zasáhly nerv, takže její pravé rameno bylo úplně ochromené. Když cestovala okolo Anna-

ye, zastavila se před sochou, vzývala světce a prosila ho, aby ji uzdravil, protože už neměla peníze, aby se mohla nechat ošetřovat. Šla pěšky od kláštera k poustevně a vrátila se potom zpátky do Bejrútu. Teprve večer, když šla do postele, zpozorovala, že se mohla docela normálně vysvléct, aniž by měla dobře známé bolesti. Zde jsem našel v jejích zdravotních papírech svědectví lékaře, které on sám vydal, osudnou lékařskou chybu, která její případ ještě zhoršila.

Farid Elias Macklout z bejrútské čtvrti Achrafié onemocněl tuberkulózou. Dopřavili ho, když plival krev, do nemocnice Haroun. Tam byl izolován, protože onemocnění bylo nakažlivé. O něco později ho prosili, aby se vydal na specializované oddělení v Dar El Bâchi, kde by mohl být lépe ošetřován. Mezi tím se nechal dopravit do Annaye a před vchodem se vroucně modlil ke světcovi. Poté odjel zase do Bejrútu do nemocnice, kde ho očekávali. Jako obvykle prováděli potřebné prohlídky..., ale výsledky byly překvapivě normální. Dne 22. srpna 2013 přišel se svými lékařskými dokumenty zase sem, aby nechal svoje uzdravení zapsat.“

„Musím vám vyprávět také o Myriam Farhat Yamineové, která se narodila v roce 1964 v jižním Libanonu,“ pokračoval P. Luis po chvíli ticha. „Navzdory zhoubnému nádoru v plicích a špatné prognóze jí navrhli klasické ošetření intenzivní chemoterapií, po níž měla následovat operace, při níž jí měla být odňata zasažená polovina plíce. Kategoricky se bránila proti tomuto naplánovanému ošetření, vzala svoji zdravotní dokumentaci a jela do našeho kláštera, kde se na dvoře před sochou svatého Šarbela v slzách vroucně modlila. Byla šokována a prosila světce, aby od ní odňal tento strach, který ji celou zachvátil. Pak šla do podzemí, kde se před rakví usebrala a namasírovala si opatrně olejem, který jí nabídli, horní část těla. Uklidněna se vydala po silnici na jih a předsevzala si, že příští den si nechá v jiné nemocnici udělat stejné prohlídky, které jí dělali už dříve. Odevzdaně čekala na výsledky a udělala dobře, protože jsme ji tady přijali v srpnu 2013, abychom na základě lékařských podkladů zapsali její úplné uzdravení...“

(Pokračování)

Z Maria heute 10/2014 přeložil -mp-

Tak nadepsal velký filosof Dietrich von Hildebrand jednu svoji brožuru (St. Ottilien 1983). Na straně 42 v ní čteme: „Když si zpřítomníme opravdovou velikost a tajemnou výšku křesťanského manželství – posledního společenství lásky v Ježíši a pro Ježíše, které mu patří a má vést ke svatosti obou, kdy skutečně se stávají dva lidé jedním tělem –, když si připomeneme, že toto společenství vede ke vzniku nového člověka, a především, že bylo povýšeno na svátost, a podobnost se vztahem Krista k církvi, tak vznikne otázka, co představuje správný motiv pro uzavření manželství, případně jaká motivace je pro ně přípustná. To má velký význam.“

Jediný přiměřený motiv pro manželství je vzájemná manželská láska a pevná víra, že toto spojení bude pro oba cestou k věčné spáse. Tak jako láskou prosáklá víra v božskou pravdu je jediným správným motivem pro vstup do společenství svaté církve, – tak také přesvědčení, že ta druhá osoba je pro mě Bohem určena a já jsem určen pro ni, že Bůh spojil nás oba manželskou láskou, je motivem, že jedině toto společenství je opravdu smy-

„Manželství“,...

slupné a žádoucí. Jenom přítomnost této lásky, která musí být ostatně vyzkoušena a musí být prozkoumána její pravost, může být posledním důvodem pro uzavření manželství.

Jednou uzavřené manželství podporuje u obou manželů lásku a představuje skutečnost, že ten druhý je manželem (manželkou) rovněž pro Lásku, která má být posledním důvodem lásky ke druhé osobě jako takové.

Manželská láska tu není jenom pro manželství, aby je usnadnila nebo umožnila, aby bylo smysluplné někoho milovat, protože se s ním chceme sezdát, nýbrž manželství je tu jako naplnění manželské lásky. Člověk se má ženit (vdávat), protože toho druhého miluje a považuje ho za Bohem určeného manžela (manželku)...

Jako úplně nepřipustný motiv naproti tomu musíme považovat jenom smyslné přání, bez skutečné lásky. Tento egoistický, vnějškový a druhou osobu na předmět znevažující poměr je v přímém protikladu ke smyslu tohoto vznešeného společenství, které spojuje ty dva lidi v plnou

jednotu, kterou rozděluje až smrt. Je něco skoro až svatokrádežného v tom, že se toto slavnostní spojení, jehož smyslem je nejhlubší společenství lásky, ponižuje z takových vnějškových, pomíjivých a nízkých motivů.

Zcela zavřeníhodné jsou všechny motivy, které se nevztahují ke druhé osobě jako takové, to jsou především motivy hospodářských náhod nebo ctižádosti, vnějšího postavení toho druhého, jeho jméno, touha mít účast na jeho vlivu. (Tak jako je ostudné, když někdo vstupuje do nějakého řádu, protože se ve světě nikde neuplatnil, a doufá, že tam bude zaopatřen.) Stejně je ostudné, jestli někdo vstupuje do svazku, ve kterém se dva lidé mají stát jedním člověkem ve vzájemné lásce v Ježíši, aby tak činil kvůli vnějším světským výhodám...

Žel, neexistuje, jak se nám zdá, mezi katolíky vždycky dostatečně přísné odsouzení těchto motivů. Měly by se s neúprosnou jasností odmítat jako nedůstojné a mělo by se naléhat na to, že rozhodující musí být jenom manželská láska – vlastní motiv manželství. Tak píše Hildebrand.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 22/2014 přeložil -mp

Papež k lékařům o obraně lidského života

Pronikavá slova papeže Františka na obranu lidského života zazněla 15. listopadu na setkání s 5000 členy *Italské asociace katolických lékařů*, kterým poděkoval za jejich práci a nasazení. Petrův nástupce poukázal na „falešný soucit nabízející eutanazii, interrupci a laboratorní produkci dětí“.

Papež řekl: „Není pochyb, že v naší době se v důsledku vědeckotechnického pokroku značně rozrostly možnosti fyzického uzdravování. Nicméně z určitého hlediska se zdá, že došlo také k umenšení schopnosti pečovat o člověka, zejména trpícího, křehkého a bezbranného. Výdobytky vědy a medicíny totiž mohou přispět ke zlepšení lidského života, jenom pokud se nevzdáří od mravního základu těchto disciplín.“

Papež zdůraznil, že pozornost k lidskému životu je „pevnou součástí misijního poslání církve hlásající evangelium. Kvalita lidského života je však převážně spojována s ekonomickými možnostmi, s bla-

hobytem, krásou a potěšením fyzického života, přičemž se zapomíná na hlubší životní dimenze – vztahové, duchovní a náboženské“:

„Ve světle víry a zdravého rozumu je lidský život vždycky posvátný a vždycky hodnotný. Neexistuje lidský život, který by byl posvátnější než jiný, stejně jako neexistuje lidský život, který by byl významnější než jiný jenom kvůli většímu množství prostředků, práv, ekonomických a sociálních příležitostí.“

Papež pak pokračoval: „Dominantní myšlení nezřídka nabízí »falešný soucit«, který považuje provedení interrupce za projev pomoci a eutanazii za znamení důstojnosti, spatřuje vědecký pokrok ve »výrobě« dětí, které nepokládá za dar, nýbrž za právní nárok, a domnívá se, že zachraňuje lidské životy, když používá lidi jako pokusné králíky. Naproti tomu evangelní soucit doprovází bližního jako milosrdný samaritán, který spatřil potřebného, bylo

mu jej líto, přistoupil k němu a poskytl konkrétní pomoc (srov. Lk 10,33).“

Papež povzbudil lékaře v jejich poslání v každodenním kontaktu s lidským utrpením: „Věrnost evangeliu života a úcta k životu jakožto Božímú daru někdy vyžaduje odvážná rozhodnutí, která jdou proti proudu a za určitých okolností se mohou stát námítkou svědomí.“

K tomu pak Svatý otec dodal spatra: „Žijeme v době experimentování se životem, špatného experimentování a »výroby« dětí namísto jejich přijetí jakožto daru, jak jsem řekl. Toto zahrávání si se životem, před tím se mějte na pozoru, protože to je hřích proti Stvořiteli, proti Bohu Stvořiteli, který věci takto stvořil.“

Papež se pak vrátil k problematice interrupci a zavzpomínal, že když byl mladým knězem, často slýchal námítky, které pokládaly interrupci za náboženský problém. „Nikoli,“ dodal, „to není problém ani náboženský, ani filosofický.“ A pokračoval: „Je

Církev, všeobecné povolání ke svatosti – dokončení ze str. 2

Jsi rodič či prarodič? Buď svatý tím, že budeš s nadšením přivádět děti či vnuky k poznání a následování Ježíše. A je třeba mnoho trpělivosti k tomu, aby člověk byl dobrým rodičem, dobrým prarodičem, matkou, babičkou. Těto trpělivosti je třeba mnoho a s ní přichází svatost, to znamená tím, že jsme trpěliví. Jsi katecheta, vychovatel či dobrovolník? Buď svatý tím, že se staneš viditelným znamením Boží lásky a Boží přítomnosti. Každý životní stav vždycky vede ke svatosti! Doma, na ulici, v práci, v církvi, v dané chvíli a v tvém životním stavu se otevírá cesta ke svatosti. Nenechte se odradit od této cesty. Bůh nám dává milost. Pán žádá jenom jedno: abychom byli ve společenství s Ním a ve službě bratřím.

V tomto bodě si každý z nás může udělat malé zpytování svědomí. Každý si nyní může sám, mlčky odpovědět ve svém nitru na otázku: Jakou odpověď jsme až doposud dávali na Pánovo volání ke svatosti? Chci se stát trochu lepším, být více křesťanem, více křesťankou? To je cesta svatosti. Když nás Pán volá, abychom byli svatí, nevolá nás k něčemu tíživému

a smutnému. Naopak! Volá nás, aby s námi sdílel svoji radost a abychom prožívali a s radostí odevzdávali každý okamžik svého života a současně svým životem obdarovávali lidi, kteří jsou vedle nás. Pokud to pochopíme, všechno se změní a dostává nový a krásný význam, počínaje nepatrnými každodenními věcmi.

Příklad. Paní jde na trh nakupovat a potká sousedku, začnou rozmlouvat a dojde na klevety. A tato paní řekne: „Já nechci o nikom mluvit zle.“ A to je krok ke svatosti, který pomáhá stát se více svatým. Doma si pak dítě chce povídat o nějakých svých, poněkud smyšlených záležitostech. A chtělo by se říci: „Ach, ne, dnes jsem po práci tolik unavený...“ – „Posaď se a vyslechni svoje dítě, které to potřebuje!“ Trpělivě je vyslechni, a to bude krok ke svatosti. Potom na konci dne jsme všichni unaveni, ale je tu ještě modlitba. Pomodleme se, a to bude také krok ke svatosti. Potom přijde neděle a jdeme na mši, přistoupíme k přijímání a někdy předtím i ke zpovědi, která nás očistí. To je krok ke svatosti. Potom pomysleme na Matku Boží, tak dobrotivou

a krásnou, vezměme si růženec a pomodleme se. To je krok ke svatosti. Jdu po ulici a potkám člověka v nouzi, zastavím se u něho, něco mu dám. Další krok ke svatosti. Jsou to maličkosti, ale mnohé maličkosti vedou ke svatosti. Každý krok ke svatosti z nás činí lepší lidi, svobodné od sobectví a od uzavřenosti v sobě, otevřené bratřím a jejich potřebám.

Draží přátelé, první list svatého Petra nás vybízí: „Navzájem si pomáhejte podle míry Božích darů jako dobří správcové rozmanité Boží milosti. Kdo má dar řeči, ať si je vědom, že přednáší slovo Boží. Kdo slouží, ať si je vědom, že pověření k tomu přijal od Boha, aby tak byl ve všem oslavován Bůh skrze Ježíše Krista.“ (1 Petr 4,10-11) Toto je povolání ke svatosti! Přijměme je s radostí a podporujme se navzájem, protože cestou ke svatosti nejdeme osamoceni, každý sám za sebe, nýbrž společně v onom jediném těle, jímž je církev, kterou miloval a učinil svatou Pán Ježíš Kristus. Touto cestou svatosti jdeme odvážně vpřed.

Preložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

to problém vědecký, protože jde o lidský život, který nesmí být zmařen za účelem vyřešení problému. Někdo možná řekne: »Ale moderní myšlení přece...« – Poslyš, ve starověkém stejně jako v moderním myšlení má přece slovo »zabít« úplně stejný význam! A totéž platí pro eutanazii. Všichni víme, že na mnoha lidech je v této skartační kultuře praktikována skrytá eutanazie. Existuje však i jiná a ta spočívá v tom, že se Bohu řekne: »Já si konec života rozhodnu sám, jak já chci.« A to je hřích proti Bohu Stvořiteli. Přemýšlejte o tom.“

Papež František s odkazem na patrona ošetřovatelů a nemocných v samotném závěru řekl:

„Svatý Kamil de Lellis doporučoval, že nejúčinnější metoda péče o nemocné spočívá v tom, že se »do rukou vkládá víc srdce«. A to je také moje přání. Panna Maria, Salus infirmorum, ať podporuje úmysly, s nimiž se věnujete svojí činnosti. Prosím vás, abyste se za mne modlili, a ze srdce vám žehnám.“

Podle www.radiovaticana.cz

Po celou věčnost vás bude objímat moje milosrdenství

Buďte milosrdní.

**Když už nemůžete dělat nic jiného,
když vám už bylo všechno vzato –
jedno zůstane vždycky: Láska.**

To největší v lásce je milosrdenství.

Je to nejsilnější zbraň vašeho srdce.

Zvládá všechno, protože má moc nad srdcem Otce.

Otec vám nic neodepře,

když ho budete prosit kvůli milosrdenství.

Můj život a smrt, moje láska,

je živým zjevením milosrdné lásky Otce.

Všechno ukrývá v sobě toto milosrdenství, všechnu milost.

Z ní můžete žít a v ní můžete existovat.

A na věky vás bude objímat a laskat v překypující lásce.

**Věřte v toto milosrdenství, protože v něm můžete
poznat Boha a jeho ve věčné lásce chválit a velebit.**

Jeho, vašeho Boha a Otce.

Sestra Františka Maria od Ukřižované Lásky, z knihy „Boží milosrdenství a láska“
(Z-sks- 7/2013 přeložil -mp-)

Vzpomínky na papeže Pia X. (8)

Charakteristické rysy Pia X.

(Druhá část)

Neméně pozoruhodná a důrazná jsou v tomto směru slova Jeho Eminence kardinála Merciera v pastýřském listě z 2. února 1915. Dovolují si ocitovat následující úryvky:

Podmaňující laskavost Svatého otce neměla nic z měkké sentimentality slabochů. Pius X. byl silný. V současnosti je označován jako autor krátké modlitby, kterou mají kněží v určitých dnech říkat za svého biskupa:

V. „Oremus et pro Antistite nostro N. N.“ (Modleme se také za našeho biskupa.)

R. „Stet et pascat in fortitudine tua, Domine, in sublimitate nominis tui.“ (Kéž stojí a pase v tvé síle, Pane, ve velbnosti tvého jména.)

A toto je, nemýlím-li se, charakteristickým rysem bývalého papeže – podivuhodné spojení otcovské něžnosti se silou charakteru, které z něho činilo pána sebe samého, dodávalo jeho duši vyrovnanou stálost a naplňovalo jeho vyjadřování oním požehnáním vážnosti, klidu, blahosklonnosti a téměř hravosti, jež svým osobním kouzlem tak výrazně přitahovalo každého.

Veřejnost na něj hleděla s úžasem – někdy s obavami – a obdivovala tohoto mužného papeže, jak se tváří v tvář utkával s modernismem.

Kdyby církev ve dnech Luthera a Kalvína měla papeže typu Pia X., dosáhl by protestantismus odtržení jedné třetiny Evropy od Říma?

Pius byl muž jasného vhledu a rozhodnosti. Nenechal se svést mámeními reformátorů, kteří naivně zamýšleli vlít do žil církve novou krev a snili o její modernizaci podle fantazií a omylů staronového protestantismu a racionalismu. Věřen katolické tradici, bojoval mečem axiomu, který v pátém století sv. Vincenc Lerinský – sám učedník mučedníka a biskupa třetího století, sv. Cypriána – užíval proti těm, kdo byli přívrženci doktrinálního vývoje, který by křesťanské svědomí nepocitovalo jako zdokonalení, nýbrž jako revoluci, jíž by zmizely všechny poklady minulosti: Nihil innovetur nisi quod

traditum est. (Žádné zavádění novot: držme se tradice.)⁽¹⁾

Poté, co byl stanoven plán, papež jednal podle něho, jak v jeho celku, tak v jeho detailech, v oblasti nauky a také disciplíny, ve vědeckých dílech, v tisku, v literatuře, ve vyučování v seminářích a na univerzitách, a dokonce s osobami těch, které nejvíce miloval: jednal podle něho až k jeho úplnému uskutečnění – opakuji – s energií a vytrvalostí, které byly někdy až zarážející.

Když se s odstupem doby díváme na tuto linii jednání, tak mnohostrannou, a přesto jednotnou, tak širokou, a přesto pronikavou, jsme jednomyslní ve svém obdivu síly charakteru našeho velkého papeže a ve vzdávání díky Boží prozřetelnosti za to, že zachránila křesťanství od nesmírného nebezpečí: nejenom od jednotlivého bludu, nýbrž od všech bludů, více či méně zákeřným způsobem navzájem kombinovaných a sloučených.⁽²⁾

Tento duch a síla jsou pro nás evidentní v závažných encyklikách a v různých předpisech vydaných Piem X. v průběhu celého jeho pontifikátu, v jeho veřejných proslovech, v jeho častých výzvách a exhortacích všeho druhu a také v jeho soukromé korespondenci.

... Věřen katolické tradici, bojoval mečem axiomu, který v pátém století sv. Vincenc Lerinský (...) užíval proti těm, kdo byli přívrženci doktrinálního vývoje, který by křesťanské svědomí nepocitovalo jako zdokonalení, nýbrž jako revoluci, jíž by zmizely všechny poklady minulosti...

Je vhodné zde poznamenat, že Svatý otec velmi často sám psal koncepty důležitých dokumentů nebo dodával bohaté poznámky a materiály pro jejich přípravu. Některé z těchto úhledně napsaných autografů, stejně jako jeho mnohé osobní či nepublikované dopisy, jsou v mém vlastnictví, a tak jsem schopen citovat z jeho vlastních rukopisů.

Mezi nimi je hodna pozornosti krátká a charakteristická exhortace, kterou adresoval francouzským biskupům, jež sám vysvětil u Sv. Petra u oltáře katedry 25. února 1906, po zrušení konkordátu francouzskou vládou. Neuznaní a bez pomoci šli vstříc tomu, aby bojovali svou bitvu, a nikdo nemohl tušit, co je čeká. Pius X. je přijal soukromě ve své knihovně, kde chtěl, abych byl přítomen, a pronesl následující slova:

Toužebně jsem si přál, abych viděl vás všechny dohromady, abych se na vás mohl obrátit se slovy důvěry a lásky, a to pod pečeti tajemství, a říci vám, jak si velmi vážím hodnoty velké oběti, kterou jste přinesli, když čelíte chudobě a nedostatku a vidíte, jak jste nejenom neuznáváni ve své autoritě, ale dokonce – nedej Bůh! – pronásledováni.

Ještě dnes obdržíte pokyny ohledně linie činnosti, jakou máte přijmout za svou po vašem brzkém návratu a převzetí diecézí, které vám byly svěřeny. Nenaléhám, abyste přesně zachovávali, co vám bude navrženo, protože tak bych se dopustil nespravedlnosti vůči vašim citům poslušnosti a úcty vzhledem ke každé směrnicí Svatého apoštolského stolce.

V náležitý čas budete povoláni, abyste se účastnili generálního shromáždění všech francouzských biskupů a vyjádřili svůj názor, poté, co budou publikovány předpisy ohledně zákona separace.⁽³⁾ Zda a za jakých podmínek je vhodné zákon snášet, zda a jak bude dovoleno mu odporovat, atd.

Není nepravděpodobné, že jste během svého současného pobytu v Římě slyšeli mluvit či jste dokonce přijali návrhy ohledně této záležitosti. Doporučuji vám, abyste je nebrali v úvahu, protože papež, který doposud nevyjevil nikomu svůj soud, dříve, než pronese poslední slovo, chce slyšet názor všech biskupů, zcela svobodných ve vyjádření jejich mínění o tom, co považují za nejlepší pro Boží slávu, pro spásu duší, pro čest kněží a pro bezpečnost náboženství ve Francii.

Pouze vám doporučuji, abyste při nadcházející biskupské konferenci, když budete dávat své odpovědi na otázky, které vám budou položeny:

1) *Byli v souladu s duchem Ježíše Krista, quacumque humana affectione posposita [nedbajíce na žádný lidský ohled].*

2) *Pamatovali, že jsme zrozeni k boji: Non veni pacem mittere, sed gladium. [Nepřišel jsem přinést pokoj, ale meč.]*

3) Při formování svého soudu brali v úvahu ducha pravých katolíků vaší země.

4) Mysleli na to, že jste povolání chránit absolutní principy spravedlnosti a bránit práva církve, která jsou právy Božími.

5) Měli na zřeteli nejenom Boží soud, ale také soud světa, který na vás hledí, zda dostojíte či nikoliv vaší důstojnosti a povinností, které vám ona ukládá.

A zde končím s ujištěním, že vám závidím váš osud, že bych chtěl odejít s vámi, abych sdílel vaše bolesti, vaše obavy, abych stál stále po vašem boku, abych vás povzbuzoval. I když vzdálen tělesně, budu vám stále nablízku duchovně a po všechny dny se budeme setkávat v božské oběti mše svaté, před svatostánkem, odkud prýší síla k boji a jisté prostředky pro vítězství.

Kromě mě nebyl nikdo přítomen při tomto setkání, které Svätý otec konal ve své soukromé knihovně dva dny po slavném obřadu konsekrace ve Svatém Petru. Proti své obvyklé praxi se tento krátký proslov naučil zpaměti, ale pak ho četl ze svého vlastního rukopisu se slavnostním tónem hlasu a s důrazem na každé slovo, aby podtrhl důležitost toho, co si přál sdělit svým posluchačům.

(Pokračování)

Z anglického originálu
„Memories of Pope Pius X“ (London:
Burns, Oates & Washburne, 1939)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Poznámky:

(1) Tento překlad, literárně volnější, odpovídá smyslu úsloví sv. Vincence. Tak je ostatně přeložen v samotném textu pasyřského listu, citovaného v pamětech kardinála Merry del Val. [pozn. překl.]

(2) *Lettre Pastorale et mandement de Carême de 1915*. Poslední citovaná věta kardinála Merciera se týká modernismu, který samotný sv. Pius X. označil jako „snůšku všech herezí“ (*omnium haereseon conlectum*). [pozn. překl.]

(3) Zmínuje se zde zákon radikální separace církve od státu, vydaný francouzskou vládou v roce 1905, kterým se církev prakticky dostala mimo zákon. Srov. Jeana Sevillia: *Quand les catholiques étaient hors la loi* (Když katolíci byli mimo zákon). Perrin, 2005. [pozn. překl.]

Vatikán bude flexibilní v rozhovorech s FSSPX

Vatikán nadále usiluje o smíření s Kněžským bratrstvem sv. Pia X. (FSSPX) a nebude požadovat „kapitulaci“ této tradicionalistické skupiny, řekl sekretář komise *Ecclesia Dei*. V rozhovoru pro francouzský týdeník *Famille Chrétienne* arcibiskup Guido Pozzo řekl, že k tomu, aby byl status FSSPX vyřešen, musí bratrstvo přijmout učení církve včetně Druhého vatikánského koncilu. Nicméně uvedl, že „existuje prostor pro další úvahy o výhradách, které bratrstvo vyjádřilo ohledně některých aspektů a znění dokumentů Druhého vatikánského koncilu a některých reforem, které následovaly, ale netýkají se témat, jež jsou dogmaticky nebo věroučně nesporná“.

Arcibiskup Pozzo dále řekl, že zatímco několik dokumentů Druhého vatikánského koncilu obsahuje dogmatická prohlášení, ostatní mají „jiný a nižší stupeň závaznosti“. Koncilní prohlášení o ekumenismu a náboženské svobodě, které FSSPX nejčastěji kritizuje, patří do té druhé kategorie, řekl.

Arcibiskup nenastínil žádný harmonogram jednání o smíření s FSSPX, ale řekl, že nedojde „k žádným neočekávaným zkratkám“. Formální rozhovory mezi FSSPX a Kongregací pro nauku víry v roce 2012 ztroskotaly, ale v září 2014 dialog pokračoval.

Zdroj: *Catholic Culture*,
převzato z www.claritatis.cz

Interní změny v Kongregaci pro nauku víry

Papež František ustanovil zvláštní sbor sedmi kardinálů a biskupů, kteří budou v rámci Kongregace pro nauku víry rychleji projednávat odvolání v případech nejtěžších deliktů proti víře a mravům, které jsou této kongregaci vyhrazeny. Konkrétně jde o delikty proti účtě ke svátostem a delikty proti mravům, tedy sexuální delikty nositelů služebního kněžství s osobami mladšími osmnácti let, jak je specifikuje *motu proprio Sacramentum Sanctitatis Tutela* (30. duben 2001, upraveno 21. května 2010). Papež zřídil tento sbor reskriptem ze 3. listopadu 2014 během audience státního sekretáře kardinála Pietra Parolina.

Členy vzniklého sboru mohou a nemusejí být členové Kongregace pro

nauku víry. Nový sbor je instancí, kterou se rozšiřuje řádná sekce (feria IV) této Kongregace, aby se zefektivnilo šetření jednotlivých případů a aniž by se měnily příslušné kompetence. V případě, že viník je nositelem biskupského svěcení, bude jeho odvolání prošetřeno řádným zasedáním, které bude moci rozhodnout o zvláštních případech podle papežova soudu. Zmíněný sbor může postoupit řádné sekci i další případy.

Rozhodnutí papeže Františka, jak sdělil tiskový mluvčí Svatého stolce P. Lombardi, usnadňuje práci řádné sekce Kongregace pro nauku víry a brání tomu, aby se hromadila podaná odvolání.

Podle www.radiovaticana.cz, 11. 11. 2014

Na základě *motu proprio Summorum pontificum* papeže Benedikta XVI. a následujících instrukcí se bude **od prosince 2014 v Olomouci pravidelně sloužit MŠE SVATÁ PODLE MISÁLU Z ROKU 1962 (tzv. tridentská mše)**. Sloužena bude poprvé o druhé neděli adventní **7. prosince v 15 hodin v kapli sv. Alexeje při kostele sv. Michala** jako missa lecta (mše tichá neboli recitovaná). Další bude o třetí neděli adventní (neděli Gaude) v tomtéž čase jako missa cantata (mše zpívaná) s úvodním obřadem Asperges. **Od Nového roku budou mše svaté slouženy každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci ve stejném čase**. Ke srozumitelnosti bohoslužby bude vždy dostupný česko-latinský mešní řád a proměnlivé texty z příslušné neděle. Podrobnější informace na www.una-voce.cz. Ke společné modlitbě srdcečně zve Una Voce Česká republika.

Pondělí 8. 12. 2014: 6:05 Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Farnost Monastur 6:55 Přejeme si... 7:10 Muzikanti, hrajte (5. díl) 8:30 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 8:50 Cvrlikání 9:55 Nikdy není pozdě 10:15 Na pořadu rodina – Prožívání církevního roku se staršími dětmi 11:15 Cirkus Noeland (18. díl) 11:45 Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Křížová cesta 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 Mše svatá z kaple Telepace [L] 13:00 Adventus Domini 14:10 Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:40 Ars Vaticana (2. díl) 14:50 Noční univerzita: MUDr. Jitka Krausová – Celibát ještě dnes? Ano! 16:00 Pobožnost u sloupy Neposkvrněné Panny Marie na Španělském náměstí v Římě [L] 16:45 Příběhy odvahy a víry: Bud' vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti 17:10 Strání – obec pod Javorinú 17:35 Salesiánský magazín [P] 17:50 O létajícím faráři 18:05 V souvislostech (75. díl) 18:25 Sedmihlásky 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Zázračná medailka [P] 18:35 Světznámé výšivky z Cífera 18:50 Plnou parou do srdce Beskyd 19:25 Přejeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 8. 12. 2014 [P] 20:00 Na jedné lodi (3. díl) [L] 21:05 Na koberečku 21:15 Hudební magazín Mezi pražci 22:00 Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Od tunguzského meteoritu k Čeljabinsku (2. část) 23:00 Terra Santa News: 3. 12. 2014 23:20 Semena víry 23:45 Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:20 Noemova pošta: prosinec.

Úterý 9. 12. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 8. 12. 2014 6:15 Worship Festival s Martinem Smithem v rámci GGDF Worship Tour 2013 7:10 GOODwillBOY V. (7. díl) 8:05 Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem, 2. díl – Hluboký vesmír 8:50 Budu pomáhat: Občanské sdružení Prozas 9:00 Vynošení z katakomb 10:00 Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Od tunguzského meteoritu k Čeljabinsku (2. část) 11:40 Sedmihlásky 11:45 Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Zázračná medailka 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 8. 12. 2014 12:25 Platinové písničky (76. díl): Dechovka 12:55 Ars Vaticana (2. díl) 13:05 Semena víry 13:35 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 13:55 Marina 14:25 Noemova pošta: prosinec 16:00 Přejeme si... 16:15 BET LEICHEM – vnitřní domov (28. díl): sestra Remigie Anna Češíková, boromejka 16:30 Krásné slovo otce Špidlíka (5. díl) 18:00 Cirkus Noeland (18. díl) 18:30 Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Cesta domů [P] 18:35 Sedmihlásky 18:40 Sobecký obr 19:20 Respite finem 19:35 Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2014 [P] 20:00 Živě s biskupem: kardinál Dominik Duka [P] 21:00 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (5. díl) [P] 21:20 Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie 21:40 Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2014 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 8. 12. 2014 22:20 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 23:25 Terra Santa News: 3. 12. 2014 23:45 Přejeme si... 0:05 Jak potkávat svět.

Středa 10. 12. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2014 6:20 Noční univerzita: MUDr. Jitka Krausová – Celibát ještě dnes? Ano! 7:25 Hudební magazín Mezi pražci 8:05 Dopisy z rovníku 8:45 Ars Vaticana (2. díl) 8:55 Charita Vsetín 9:10 Pro vita mundi (131. díl): Manželé Perašinovi 9:50 Zprávy z Věčného města:

8. 12. 2014 10:00 Generální audience [L] 11:25 Děti Ventanas 11:50 Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Cesta domů 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem, 2. díl – Hluboký vesmír 13:35 Na koberečku 13:45 Dům nejen ze skla (9. díl) 14:45 Za závojem 15:40 Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2014 16:00 Strání – obec pod Javorinú 16:20 Zprávy z Věčného města: 8. 12. 2014 16:30 Příběhy odvahy a víry: Bud' vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti 16:55 Návrat 17:05 V posteli POD NEBESY V. (8. díl) 18:00 Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Hermie a přítel v nouzi 18:35 Sedmihlásky 18:45 Mikroregion Východní Slovákco: Vlčnov 19:00 Salesiánský magazín 19:15 Terra Santa News: 10. 12. 2014 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 Léta letí k andělům (67. díl) [P] 21:25 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) [P] 22:15 Generální audience Svatého otce 22:45 Jak potkávat svět 0:10 Worship Festival s Martinem Smithem v rámci GGDF Worship Tour 2013.

Čtvrtek 11. 12. 2014: 6:05 Franz Liszt: Virtuóz hudby 6:50 Léta letí k andělům (67. díl) 7:15 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (5. díl) 7:35 Terra Santa News: 10. 12. 2014 7:55 Platinové písničky (76. díl): Dechovka 8:25 Respite finem 8:40 Až na konec světa 9:40 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 9:55 Noemova pošta: prosinec 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky 11:45 Hermie a přítel v nouzi 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Worship Festival s Martinem Smithem v rámci GGDF Worship Tour 2013 13:10 Ut intelligam corde – Porozumieť srdcom 13:35 Generální audience Svatého otce 14:05 Nikdy není pozdě 14:15 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 14:40 Pro vita mundi (131. díl): Manželé Perašinovi 15:15 Farnost Monastur 15:30 Hadath Baalbek 16:00 Zpravodajské Noeviny: 9. 12. 2014 16:15 Buon giorno s Františkem 17:05 Ars Vaticana (3. díl) 17:15 Ragazzi di strada – Děti ulice 17:45 Sobecký obr 18:25 Sedmihlásky 18:30 O pasáčku Asafovi (1. díl) 18:45 Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem, 2. díl – Hluboký vesmír 19:25 Budu pomáhat: Občanské sdružení Remedium 19:35 Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2014 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (102. díl) [L] 21:25 Putování po evropských klášterech: Kartuziánský klášter v Grenoblu, Švýcarsko 21:55 Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2014 22:15 P. S. 22:25 Vatican magazine (786. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:55 Strání – obec pod Javorinú 23:20 Hudební magazín Mezi pražci 0:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2014 0:20 V posteli POD NEBESY V. (8. díl).

Pátek 12. 12. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2014 6:20 Strání – obec pod Javorinú 6:40 Krasohled (10. díl) 7:10 Outdoor Films s Miroslavem Náplavou 8:45 Salesiánský magazín 9:00 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) 9:50 Na koberečku 10:05 Příběhy odvahy a víry: Bud' vůle tvá (19. díl): Síla poslušnosti 10:30 Na jedné lodi (3. díl) 11:35 Sedmihlásky 11:40 O pasáčku Asafovi (1. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přejeme si... 13:05 Ars Vaticana (3. díl) 13:15 Léta letí k andělům (67. díl) 13:40 Hudební magazín Mezi pražci 14:20 Charita Vsetín 14:35 Respite finem 14:50 Adventus Domini 15:55 Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2014 16:10 V posteli POD NEBESY V. (8. díl) 17:00

Živě s biskupem: kardinál Dominik Duka 18:00 Cirkus Noeland (18. díl) 18:30 O pasáčku Asafovi (2. díl) 18:45 Sedmihlásky 18:50 Sněžka 19:03 Vlkolínek: pohlednice 19:10 Putování po evropských klášterech: Kartuziánský klášter v Grenoblu, Švýcarsko 19:40 Zprávy z Věčného města: 12. 12. 2014 [P] 20:00 Kulatý stůl: Svoboda a lidská práva [L] 21:40 Přejeme si... 22:00 Buon giorno s Františkem 22:55 Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 23:20 Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem, 2. díl – Hluboký vesmír 0:05 Večer chval.

Sobota 13. 12. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 12. 12. 2014 6:15 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 6:55 Buon giorno s Františkem 7:45 Léta letí k andělům (67. díl) 8:05 Strání – obec pod Javorinú 8:25 Cirkus Noeland (18. díl) 8:55 Sedmihlásky 9:00 Sobecký obr 9:45 V posteli POD NEBESY V. (8. díl) 10:35 Salesiánský magazín 10:50 Hudební magazín Mezi pražci 11:30 Semena víry 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:15 P. S. [P] 12:25 Zpravodajské Noeviny: 11. 12. 2014 12:40 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (5. díl) 13:00 Přejeme si... 13:15 Zprávy z Věčného města: 12. 12. 2014 13:30 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (102. díl) 14:55 Farnost Monastur 15:10 Terra Santa News: 10. 12. 2014 15:30 Platinové písničky (76. díl): Dechovka 16:05 Pavel, bojovník za víru 17:35 Hluk 17:50 Listy z osamělého ostrova: List do Efezu (1. díl): Udělat krok zpět [P] 18:20 Sedmihlásky 18:25 O pasáčku Asafovi (3. díl) 18:35 Živě s biskupem: kardinál Dominik Duka 19:35 V souvislostech (76. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (88. díl): Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – II. díl. [P] 20:45 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernartcích [P] 21:05 Harfa Noemova (27. díl) [P] 21:30 S Bohem podél Rio Maraňo 22:00 P. S. 22:10 Zprávy z Věčného města: 12. 12. 2014 22:20 Na jedné lodi (3. díl) 23:25 MUDr. Jitka Krausová – Celibát ještě dnes? Ano! 0:30 Budu pomáhat: Občanské sdružení Remedium 0:40 Adventus Domini.

Neděle 14. 12. 2014: 6:15 Ars Vaticana (3. díl) 6:25 Hluk 6:35 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (102. díl) 7:55 Charita Vsetín 8:10 Sněžka 8:23 Muzikanti, hrajte (5. díl) 9:45 Zprávy z Věčného města: 12. 12. 2014 10:00 Ut intelligam corde – Porozumieť srdcom 10:30 Mše svatá [L] 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 V souvislostech (76. díl) 12:35 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:35 Platinové písničky (77. díl): Dechovka 14:05 Cesta k andělům (88. díl): Pavel Štěpánek – hispanista a historik umění – II. díl. 14:50 Budu pomáhat: Občanské sdružení Remedium 15:00 Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Eucharistie (1. část) 15:45 Zprávy z Věčného města: 12. 12. 2014 16:00 869 dní 16:30 Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám 16:55 Sedmihlásky [P] 17:00 Cirkus Noeland (19. díl) [P] 17:30 O pasáčku Asafovi (4. díl) 17:45 V posteli POD NEBESY V. (8. díl) 18:45 Magazín festivalu outdoorových filmů 2014 (5. díl) 19:05 Léta letí k andělům (67. díl) 19:25 V pohorách po horách – Krúpoval hoľa 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (787. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Má vlast: Cheb [P] 21:45 Ars Vaticana (3. díl) 22:00 V souvislostech (76. díl) 22:20 Živě s biskupem: kardinál Dominik Duka 23:20 Návrat 23:30 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:40 Hudební magazín Mezi pražci 0:25 Zpravodajský souhrn týdne.

Zveme všechny na pravidelnou **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **14. prosince 2014**. Pouť povede od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Cesta je dlouhá cca **8 km** a jde zhruba o **2 hodiny chůze**. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45–13.00 hod. před katedrálou sv. Václava (odchod ve 13.00 hod.) nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotěškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15.00 hod. na mši sv. v bazilice na Svatém Kopečku. **Blíže informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. 587 405 251 či na e-mailu: reznickova@arcibol.cz.

Římskokatolická farnost Třebíč-Město pořádá ve spolupráci s CK Voma **POUŤ DO ITÁLIE KE SV. P. PIOVI DO SAN GIOVANNI ROTONDO a na další významná poutní místa (Assisi, Padova, Montichiari, Loreto, Gargano)**. Pouť doprovází P. Václav Kříž. Termín **21. 3. – 26. 3. 2015**. Cena 7290 Kč. Informace www.ckvoma.cz • tel. 568 821 115 nebo tel. 737 401 462 (paní Molnárová).

Srdečně Vás zveme na 16. FATYMSKÝ PLES – v pátek 23. 1. 2015 v 19.30 hodin v sále KD Šumná

- K tanci a poslechu hraje kapela *Víkend Hostěradice*
- Ples v křesťanském duchu • Bohatá tombola • Vstupné 80 Kč • Předprodej vstupenek na tel. 725 739 805.

PUZZLE BETLÉMA 260 – 920 DÍLŮ, 150 – 400 Kč
Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
 • tel. 568 840 522, SMS 728 133 220
 • www.mujweb.cz/trebicmartin.

CENTRUM NADĚJE A POMOCI, Vodní 13, Brno – PROGRAMY

NA ZAČÁTKU TĚHOTENSTVÍ • 8. 12. 2014

Workshop o tom, jak o sebe v těhotenství pečovat, o stravování, o vhodných pohybových aktivitách, jak se miminko vyvíjí, co je pro něj důležité a jak nejlépe podpořit jeho zdravý vývoj. Více se dozvíte o vyšetřeních v těhotenství a z jakého důvodu se provádějí. Určeno pro nastávající rodiče již od prvních týdnů těhotenství do 20. týdne těhotenství. Tatínčí i další rodinní příslušníci jsou vítáni. Setkání je přínosné i pro ty, kdo teprve těhotenství plánují.

Přihlášky a informace na:
<http://cenap.cz/wks-zacatek-tehotenstvi.php>.

JAK PŘEŽÍT PUBERTU SVÝCH DĚTÍ • 11. 12. 2014

Nástup puberty na rodiče klade velké nároky na jejich velkorysost, trpělivost a vlastní sebejistotu. Dítě, které dosud poslouchalo, již nechce být vedeno a chráněno, ale nárokuje si větší svobodu. Touží po nezávislosti. Svým chováním dává najevo, že již samo zvládne veškeré životní situace. Přitom však dítě v tomto období rodiče potřebuje a jeho puberta může být navíc pro obě strany obohacující. Předáme si zkušenosti, jak s dospívajícími komunikovat, projevat jim lásku a stanovovat hranice.

Přihlášky a informace na:
<http://cenap.cz/wks-jak-prezit-pubertu.php>.

Zveme Vás na **POCHOD ODVAHA K ŽIVOTU v Olomouci 15. prosince 2014**. Vycházíme v **16.30 hodin z Biskupského náměstí** (od vchodu do Arcibiskupského paláce), jdeme přes náměstí Republiky, Denisovu třídu, ulici Ostružnickou, Pavelčákovu, třídu Svobody a Riegrovu ulici na Horní náměstí se zakončením u sloupu Nejsvětější Trojice. Prosíme účastníky, aby si přinesli svíčky. **Kontakt:** Daniel Zouhar, kkfzouhar@yahoo.com.

Liturgická čtení

Neděle 7. 12. – 2. neděle adventní

1. čt.: Iz 40,1–5.9–11
 Ž 85(84),9ab+10.11–12.13–14
 Odp.: 8a (*Pane, ukaž nám své milosrdenství!*)
 2. čt.: 2 Petr 3,8–14
 Ev.: Mk 1,1–8
Slovo na den: Připravte cestu Pánu.

Pondělí 8. 12. – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9–15.20
 Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
 2. čt.: Ef 1,3–6.11–12
 Ev.: Lk 1,26–38
Slovo na den: Milostiplná!

Úterý 9. 12. – nez. pam. sv. Jana Didaka Cuauhtloatzina

1. čt.: Iz 40,1–11
 Ž 96(95),1–2.3+10ac.11–13ab.13cd
 Odp.: srov. Iz 40,9–10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
 Ev.: Mt 18,12–14
Slovo na den: Nechce, aby zahynul jediný z těchto nepatrných.

Středa 10. 12. – ferie

1. čt.: Iz 40,25–31
 Ž 103(102),1–2.3–4.8+10
 Odp.: 1a (*Věleb, duše má, Hospodina!*)
 Ev.: Mt 11,28–30
Slovo na den: Odpočinek.

Čtvrtek 11. 12. – nez. pam. sv. Damasa I.

1. čt.: Iz 41,13–20
 Ž 145(144),1+9.10–11.12–13ab
 Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
 Ev.: Mt 11,11–15
Slovo na den: Větší než on.

Pátek 12. 12. – nez. pam. Panny Marie Guadalupské

1. čt.: Iz 48,17–19
 Ž 1,1–2.3.4+6
 Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
 Ev.: Mt 11,16–19
Slovo na den: Skutky.

Sobota 13. 12. – památka sv. Lucie

1. čt.: Sir 48,1–4.9–11
 Ž 80(79),2ac+3b.15–16.18–19
 Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
 Ev.: Mt 17,10–13
Slovo na den: Už přišel.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

6. – 13. PROSINCE 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 12.		PO 8. 12.		ÚT 9. 12.		ST 10. 12.		ČT 11. 12.		PÁ 12. 12.		SO 13. 12.	
Antifona	42	40	1606	1820	42	40	42	40	42	40	42	40	1708	1924
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	1607	1820	42	40	42	40	42	40	42	40	1709	1926
Antifony	70	71	1608	1821	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	70	71	1608	1822	77	79	80	83	83	87	86	91	1710	1926
Antifona k Zach. kantiku	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	87	91	1614	1829
Prosby	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	87	91	1711	1927
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	1827	81	84	1613	1828	87	1828	1614	1829
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	1609	1823	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	71	73	1609	1823	78	81	81	84	84	88	88	92	91	96
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	81	84	84	88	87	92	90	95
Nešpory:														
Hymnus	41	39	41	39	1610	1824	41	39	41	39	41	39	41	39
Antifony	68	70	72	74	1611	1825	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	1661	1878	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	1611	1825	79	82	82	85	85	89	93	92
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	93	93
Prosby	69	71	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	93	93
Záv. modlitba	71	73	71	73	1609	1823	78	1827	81	84	1613	1828	87	1828
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

CHUĐÁSEK BOŽÍ • ŽIVOT SV. FRANTIŠKA

Nikos Kazantzakis • Z řečtiny přeložily Jana R. Friesová a Božena Protopapasová • Odpovědný redaktor Lukáš Foldyna

Román proslulého řeckého spisovatele Nikose Kazantzakise (1883-1957) sleduje osudy svatého Františka z Assisi. Vyprávěčem prózy je žebrový mnich Lev, Františkův průvodce na životní cestě od rozmařilého mladíka až k dobrovolné chudobě a skromnosti. Kazantzakis ukazuje svatého Františka jako člověka, který měl odvahu postavit se požadavkům a normám své doby a navzdory všem svým pochybám a slabostem vytrvat ve všeobjímající lásce k Božímu stvoření.

*Stanislav Juhaňák - TRITON
Brož., 140x200 mm, 360 stran, 298 Kč*

VÁNOČNÍ RADOST

Vojtěch Kodet • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Dárková brožurka s krátkými texty P. Vojtěcha Kodeta na téma vánočního poselství evangelia.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x100 mm, křídlový papír, 16 stran, 29 Kč*

CD-MP 3

VATIKÁNSKÉ PROMLUVY S HUMOREM

Tomáš Špidlík

Část nahrávek homilií kardinála Tomáše Špidlíka z let 2007-2008. Jde o vzácný dokument, který uchovává hlas a jedinečný humor otce Špidlíka, jehož ústy promlouvá sám Bůh.

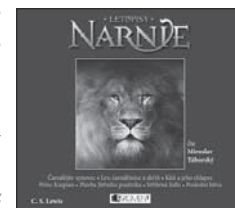

*Centrum Aletti a Refugium
Velehrad-Roma, s.r.o.
1x CD-MP3, 7 hodin 32 minut, 99 Kč*

LETOPISY NARNIE

C. S. Lewis • Čte Miroslav Táborský

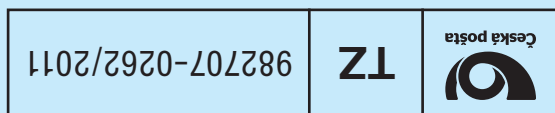
Je spousta dveří, ale jen jedny vedou do jiného světa. Prožijte sedm tajuplných příběhů a poznejte statečné hrdiny ze světa lidí i z bájných Narnie, v čele se statečným lvem Aslanem, který se objeví v každém příběhu, aby pomohl dobru přemoci zlo. Zaposlouchajte se do krásných příběhů z pohádkového světa C. S. Lewise v jedinečném podání herce Miroslava Táborského.

*Fragment
2x CD-MP3, 36 hodin 7 minut,
399 Kč*

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2015 jsme uveřejnili na této stránce ve Světlo číslo 42.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Víček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace MK CR E 7225, maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Podávání novinových zásilek povolené SF, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorjé aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nevezveřejněné příspěvky nevracíme.